

PALABRA DE VIDA

Xaneiro 2024

«Amarás ao Señor o teu Deus... e ao teu próximo como a ti mesmo» (Lc 10, 27).

A Semana de oración pola unidade dos cristiáns¹ ofrece este ano como motivo de reflexión a frase arriba citada, cuxa orixe atópase no Antigo Testamento (Dt 6, 4-5; Lv 19, 18). No seu camiño cara a Xerusalén, Xesús é interceptado por un doutor da lei que lle pregunta: «Mestre, que hei de facer para ter en herdanza vida eterna?» (Lc 10, 25). Así ábrese un diálogo, e Xesús responde preguntando á súa vez: «Que está escrito na Lei?» (Lc 10, 26). O que suscita a resposta no seu interlocutor: o amor a Deus e o amor ao próximo no seu conxunto considéranse a síntese da Lei e os Profetas.

«Amarás ao Señor o teu Deus... e ao teu próximo como a ti mesmo».

«E quen é o meu próximo?», continúa o doutor da lei. O Mestre responde relatando a parábola do bo samaritano. Non enumera os distintos tipos de persoas que poden representar ao próximo, senón que describe a actitude de profunda compaixón que debe animar calquera acción nosa. Somos nós mesmos quen debemos facernos próximos dos demais.

A pregunta que habemos de facernos é: «E eu de quen son próximo?».

Tal como fixo o samaritano, debemos preocuparnos dos irmáns cuxas necesidades coñecemos, deixarnos arrastrar ata o fondo ás situacións que se presentan, sen ningún temor, cun amor que se preocupe de axudar, soste e alentar a todos.

É necesario ver na outra persoa a outro eu, e facer á outra persoa o que nos fariamos a nós mesmos. É o que se chama a «regra de ouro», que atopamos en todas as relixións. Gandhi explícaa dun modo eficaz: «Ti e eu somos un todo. Non podo facerche dano sen ferirme»².

«Amarás ao Señor o teu Deus... e ao teu próximo como a ti mesmo».

«Se permanecemos indiferentes ou resignados ante as necesidades do próximo, tanto no plano dos bens materiais como no dos bens espirituais, non podemos dicir que amamos ao próximo como a nós mesmos. Non podemos dicir que o amamos como o amou Xesús. Nunha comunidade que queira inspirarse no amor que Xesús ensinounos, non pode haber lugar para as desigualdades, os desniveis, a marxinación nin a negligencia. [...] Mentres vexamos no noso próximo a un estrano, a aquel que perturba a nosa tranquilidade ou desbarata os nosos plans, non podemos dicir que amamos a Deus con todo o corazón»³.

«Amarás ao Señor o teu Deus... e ao teu próximo como a ti mesmo».

¹ Esta celébrase en todo o hemisferio boreal do 18 ao 25 de xaneiro e no hemisferio austral na semana de Pentecostés. Os textos da oración deste ano están preparados por un equipo ecuménico de Burkina Faso

² C. Lubich, *El arte de amar*, Ciudad Nueva, Madrid 2006, p. 19

³ C. Lubich, Palabra de vida, novembro 1985, en Ead., *Palabras de vida/1 (1943-1990)* (ed. F. Ciardi), Ciudad Nueva, Madrid 2020, pp. 357-358

A vida é o que che sucede no momento presente. Darnos conta de quen pasa ao noso lado, saber escoitar ao outro pode abrírnos horizontes interesantes e desencadear iniciativas insospeitadas.

Así sucedeulle a Victoria:

«Na igrexa, impresionoume a fermosa voz dunha muller africana sentada ao meu lado. Deume alegría e animeina a unirse ao coro da parroquia. Parámonos a falar. É unha relixiosa de Guinea Ecuatorial que está de paso por Madrid. Na súa congregación recollen a recen nados, nenos e nenas abandonados, e acompañáñanos ata a idade adulta mediante estudos universitarios ou ensinando un oficio. O seu taller de sastrería está ben montado, pero non hai suficientes máquinas de coser.

Ofrézome a axudala a atopar máis máquinas fiándome de Xesús, segura de que nos escoita e empúxame a amar sen escatimar.

Un amigo meu coñece a un artesán que se alegra de participar nesta cadea de amor. Encárgase de reparar oito máquinas de coser e atopa ademáis unha máquina planchadora. Unha parella de amigos ofrécese a levalas ata Madrid cambiando o seu lugar de vacacións e percorrendo case 1.000 quilómetros. Así, as «máquinas da esperanza» chegan ata Malabo a través dunha longa viaxe por terra e por mar. En Guinea non o cren! As súas mensaxes mostran toda a súa gratitude».

Patrizia Mazzola e o equipo da Palabra de Vida